

gaat vandaag vooral om psychologische folteringen. De fysische folteringen zijn in aantal gedaald. "

Lerzan geeft nog verder uitleg: "We krijgen ook regelmatig brieven vanuit de gevangenis van Sincan. We hebben een brief ontvangen van een gevangene die veroordeeld is voor levenslang. Hij schrijft ons op het einde van elke maand. Een vriend van de gevangene heeft hem een brief verstuurd maar niet alle brieven komen aan. Bijgevoegde foto's in de brieven verdwijnen altijd en sinds 6 maanden ontvangt hij ons wekelijks magazine niet meer. Hij werd gefolterd wanneer men hem meenam naar de ziekenboeg of de binnenkoer. Wanneer men hem meenam naar de ziekenboeg, wilden de militairen dat ze steeds hun handboeien aanhielden en de zij bleven bij hen tijdens de consultatie. De gevangenen weigerden dan de consultaties want ze willen uit de handboeien en ze weigerden de aanwezigheid van de soldaten. Daarom nemen ze hen niet meer mee naar de ziekenboeg." Volgens Lerzan heeft hij al vaak klacht ingediend. Hij heeft al naar de procureur geschreven maar die heeft elke klacht geweigerd. Bij die weigering heeft hij zich dan gericht naar de procureur van de republiek, maar hij heeft ook alle klachten en eisen van de gevangene geweigerd. Daarnaast schreef hij ook nog brieven naar de minister van Justitie, maar daar kreeg hij hetzelfde antwoord.

Tayad probeert op allerlei manieren de mensen te informeren. Aangezien zij op weinig steun kunnen rekenen van de pers, zijn ze genooddaakt om zelf actie te voeren. Op het grote centrale Taksimplein in Istanbul organiseert Tayad



■ Affichagecampagne van IHD

om hen te vermoorden. Daarop werden onze leden gearresteerd en in de gevangenis geplaatst. Het proces tegen hen loopt nog altijd", aldus Mehmet.

Mehmet legt verder uit: "Rond 2003, Tijdens één van mijn acties op straat hebben de autoriteiten mij opnieuw gearresteerd en in de gevangenis geplaatst. Ik informeerde de jongeren

Tayad verstuurt brieven naar de minister van Justitie. Op 22 januari van dit jaar hebben ze voor de eerste keer vooruitgang geboekt. De minister van Justitie, Cemil Cicek, gaf de toelating aan politieke gevangenen om elkaar 10 uur per week te zien. Dat heeft de minister in een rondzendbrief verstuurd naar alle gevangenis. Probleem echter is, dat slecht twee gevangenis die nieuwe regels hebben geïmplementeerd: de F-type gevangenis van Bolu en Tekirdag. Alle andere gevangenis hanteren een norm van slechts twee uur per week. Daarover hebben de gevangenen al heel wat klachten ingediend bij het ministerie van Justitie, maar er verandert nog steeds niets. Lerzan haalt haar schouders op: "Die rondzendbrief was een kleine overwinning voor ons maar dat elimineert de totale isolatie niet. Eerst heeft de regering de isolatie ontkend. Maar daarna hebben ze dan

Fysische folteringen zijn in aantal gedaald

persconferenties en delen ze rapporten uit aan voorbijgangers. Ze proberen de mensen daarover ook aan te spreken. Maar dat gaat niet altijd van een leien dakje. "In Trabzon distribueerden we folders, maar de fascisten vielen daar onze leden aan en hebben ze geprobeerd

over mijn ervaringen in de gevangenis van Sincan. Ik moest daar dan nog eens 10 maanden blijven. Ik ben dan ook een deel van mijn geheugen kwijtgeraakt door de psychologische folteringen."

EERSTE RESULTATEN